

Arrest

nr. 324 764 van 8 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, als wettelijk vertegenwoordiger van X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij (met voogd S. BALDE) en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. LYS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2007.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 1 maart 2022. Op 2 maart 2022 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 20 april 2023 wordt de verzoekende partij een eerste maal gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 8 juni 2023 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekende partij gaat in beroep tegen deze beslissing en op 2 mei 2024 vernietigt de Raad voormelde beslissing in een arrest met nummer 306 031.

Op 3 oktober 2024 wordt de verzoekende partij een tweede maal gehoord op het Commissariaat-generaal.

Op 29 november 2024 neemt de commissaris-generaal opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen bezit je de Afghaanse nationaliteit en ben je Pachtoun en soennitisch moslim. Je werd geboren in het dorp Shamshapoor, gelegen in het district Surkhrod in de provincie Nangarhar. Je hebt nog twee jongere broers en één jongere zus. Sinds je vijf jaar oud was ging je naar de madrassa of Koranschool. Je ging ook een jaar naar school, maar stopte hiermee omdat in de madrassa gezegd werd dat je dit niet mocht doen. Je vader werkte bij de grenspolitie in het district Pachir Agam en kwam slechts om de zes maanden naar huis.

Reeds drie maanden voor de machtsovername door de taliban (die plaatsvond in augustus 2021) kreeg je vader problemen. Via andere dorpelingen ontdekten de taliban dat hij voor de grenspolitie werkte. Vervolgens kreeg hij via de Malik (het dorpshef) de boodschap van de taliban dat hij zijn werk moest stopzetten, zo niet dan zou je familie problemen krijgen. Ook zei de Malik dat de taliban wisten dat jouw vader alle soorten geweren kon gebruiken en dat zij om die reden wilden dat hij voor hen zou gaan werken. Indien je vader dit weigerde zouden alle mannen van je familie gedood worden. Toen jullie je vader hiervan op de hoogte brachten zei hij echter dat hij niet wilde stoppen met zijn werk en ook nooit voor de taliban zou gaan werken. In de maanden die hierop volgden leefden jij en je familie in angst. Jullie waren bang om thuis aangevallen te worden door de taliban, maar dit gebeurde niet omdat er vlakbij jullie huis een controlepost van de lokale politie was.

Drie maanden later namen de taliban de macht over in Afghanistan. De volgende ochtend belde je vader vanuit het districtscentrum van Surkhrod naar huis en vroeg hij jou om ook naar daar te komen. Vervolgens ging jij te voet naar daar terwijl je moeder, broers en zus thuisbleven. Samen met je vader reisde je verder naar Kaboel, van waar jullie door de smokkelaar naar Nimroz gebracht werden. Van daaruit staken jullie de grens over met Pakistan en enkele dagen later ook de grens van Iran. Onderweg in Iran raakte je gescheiden van je vader omdat jullie in twee verschillende auto's zaten. Je was niet gewaar wat er gebeurde met de auto waar je vader in zat. De smokkelaar zei dat je vader wel zou komen en je reisde alleen verder richting Turkije. Daar bleef je drie maanden omdat je niet meteen de grens kon oversteken. Uiteindelijk lukte het om te voet Griekenland te bereiken, van waaruit je per trein verder ging naar Macedonië. Nadien reisde je via Servië, Hongarije, Oostenrijk en Zwitserland naar Frankrijk, waar je twee nachten bij je neef in Parijs bleef. Vervolgens kwam je naar België en diende je op 2 maart 2022, de dag na je aankomst, je verzoek om internationale bescherming in als niet-begeleide minderjarige.

Ter ondersteuning van dit verzoek legde je volgende documenten uit Afghanistan neer: je eigen taskara of Afghaans identiteitsbewijs, de taskara van je vader, een reeks documenten met betrekking tot het werk van je vader, enkele foto's van je vader in zijn uniform / tijdens zijn werk, en een foto van je vader samen met je jongere broer. Daarnaast bezorgde je ook volgende documenten uit België: een attest van de psycholoog waar je naartoe gaat, een brief van je sociaal assistent in het opvangcentrum, je schoolrapport en een attest van aanwezigheid op school.

Het Commissariaat-generaal (CGVS) nam op 8 juni 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, daar er aan jouw vertrekmotieven geen geloof kon worden gehecht en jij voor het overige geen nood aan internationale bescherming aantoonde. Je ging in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die met het arrest van 2 mei 2024 voorgaande beslissing vernietigde. De Raad oordeelde dat verder onderzoek diende te worden verricht naar een eventueel risicoprofiel in jouw hoofd, dit vanwege symptomen van post-traumatische stress die bij jou werden vastgesteld en ook vanwege mogelijke (toegeschreven) verwestering.

Tijdens jouw beroepsprocedure bij de RvV diende je nieuwe stukken in, met name een contract van je studentenjob in België, schriftelijke verklaringen van collega's en leraren, bijkomende documenten van jouw school in België, een bijkomend psychologisch attest en foto's van jouw vader, met wie je het contact hebt kunnen herstellen. Hij bevindt zich momenteel in Iran. Na jouw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS liet je via e-mail nog een aantal foto's overmaken van jouw leven in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Daarnaast diende je doorheen jouw asielprocedure twee attesten van een psycholoog in waarin staat dat jij symptomen van post-traumatische stress vertoont (zie stukken nrs. 7 en 11 in de map 'documenten' van jouw administratief dossier). In het laatste attest dd. 11 december 2023 beschrijft jouw psycholoog diverse symptomen zoals slaapproblemen, depressieve gevoelens en problemen met jouw geheugen. Er staat ook in dat jij regelmatig op psychologisch consult gaat. Het CGVS betwist op zich niet dat jij het op mentaal vlak lastig hebt. Uit dit attest kan echter niet blijken dat er bij jou een diepgaand psychiatrisch onderzoek werd verricht om tot de conclusie te komen dat jij aan een ernstig post-traumatisch stresssyndroom zou lijden. Evenmin blijkt dat er een doorgedreven cognitief onderzoek heeft plaatsgevonden om tot de conclusie te komen dat jij waarlijk geheugenproblemen zou hebben, laat staan dat deze jou zouden verhinderen om volwaardige asielverklaringen af te leggen. Het document is immers zeer summier, vermeldt nergens een methodologie en komt overigens weinig objectief over (« aujourd'hui, [S.K.] est en attente d'une reconnaissance de son statut de réfugié [...] la situation politique est désastreuse en Afghanistan et qu'il serait gravement en danger physique et psychique »). Diezelfde vaststellingen blijken uit het eerste psychologisch attest dd. 4 april 2023. Verder blijkt uit de notities van jouw persoonlijke onderhouden dat jij geen moeite ondervond om te vertellen alsook vragen te beantwoorden over jouw beweerde problemen in Afghanistan en vrees bij terugkeer en leek jij hierbij niet gehinderd door mentale of geheugenproblemen. Je verklaarde bovendien dat je hier in België voltijds naar school gaat en hier ook studentenarbeid verricht, soms meerdere dagen per week (CGVS II p.8-11), waaruit volgt dat de aangehaalde problematieken niet dermate zwaarwichtig zijn dat je je dagelijks leven niet zou kunnen leiden of autonoom optreden voor jezelf. Dit wordt ook geïllustreerd door de bijkomende foto's die je via e-mail liet overmaken (zie stuk nr. 13 in map 'documenten').

Gelet op al wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Verder moet worden vastgesteld dat jij er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

In jouw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS lichtte jij de tewerkstelling van jouw vader toe (CGVS I p.9-11), ook verklaarde je dat hij hierom problemen kreeg met de taliban (CGVS I p.15-16).

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EU AA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt vooreerst dat personen die vroeger tot (de ANSF, de voormalige overheid, de media,...) behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Jij haalt aan dat jouw vader voor de voormalige Afgaanse grenspolitie werkte, hierom bedreigd werd door de taliban, die hem wilden rekruteren, en hij vervolgens samen met jou het land uit vluchtte (CGVS I p.15-16). Onderweg in Iran raakten jullie elkaar kwijt en sindsdien had je lange tijd geen nieuws over je vader (CGVS I p.21-23). In het najaar van 2023 kon je terug contact met hem maken en vernam je dat hij zich in Iran ophoudt (CGVS II p.5).

Dient echter te worden vastgesteld dat jouw verklaringen over de vervolging van jouw vader niet geloofwaardig zijn gebleken, dit vanwege onderstaande redenen.

Ten eerste is het merkwaardig dat de taliban pas zo'n drie maanden voor jouw vertrek geïnformeerd raakte over het werk van je vader en hem vervolgens via de Malik bedreigde (CGVS I p.15-16). Je vader werkte immers reeds sinds voor jouw geboorte bij de grenspolitie, iets dat volgens jou door "iedereen" geweten was (CGVS I p.10). Dat de lokale taliban hier pas meer dan veertien jaar later van op de hoogte kwam, is dan ook weinig aannemelijk. Waar jullie woonden was de helft van de macht bovendien bij de taliban, en de andere helft bij de overheid (CGVS I p.7). In de madrassa waar jij naartoe ging werd gezegd

dat je niet naar school mocht gaan, dat je ongelovig zou worden als je school zou volgen (CGVS I p.7). De taliban had met andere woorden een duidelijke aanwezigheid en invloed in jouw dorp of regio, hetgeen het des te vreemder maakt dat ze pas na al die jaren over de job van je vader te weten kwamen via de dorpelingen (CGVS I p.16). Wanneer dit later tijdens het onderhoud opnieuw ter sprake kwam stelde je bovendien plots dat lang niemand wist over de job van je vader, en dat de taliban het pas drie maanden voor je vertrek via de dorpelingen te weten kwamen (CGVS I p.18). Hoe de dorpelingen dit dan na al die jaren plots te weten kwamen verduidelijkt je echter niet, en is strijdig met je eerste verklaring hieromtrent. Daarnaast verklaarde je aan het CGVS dat de taliban via de Malik een boodschap naar je vader stuurden. De Malik kwam meer bepaald naar jullie huis en zei dat de taliban je vader vroegen om zijn job te stoppen (CGVS I p.16). Toen je bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) over je asielmotieven bevraagd werd vermeldde je echter niet dat de taliban je vader via de Malik contacteerden. Je sprak er daarentegen over dreigbrieven waarop je vader niet reageerde, en gaf aan dat de taliban "heel veel" van dergelijke brieven stuurden (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ dd. 05/10/2022 vraag 3.5). Toen je op het CGVS gevraagd werd of er na de boodschap of bedreiging via de Malik nog iets gebeurde, stelde je dat dit niet het geval was. Jullie hadden naar eigen zeggen geen contact meer met de taliban (CGVS I p.17), en over dreigbrieven (zoals je eerder vermeldde bij de DVZ) zei je frappant genoeg helemaal niets meer. Je stelde duidelijk dat je vader slechts één keer mondeling bedreigd werd door de taliban. Geconfronteerd met je eerdere verklaringen over verschillende dreigbrieven ontkende je dit vervolgens eenvoudigweg (CGVS I p.18), hetgeen de geloofwaardigheid van je asielmotieven andermaal ondermijnt. Ook stelde je tijdens het onderhoud op het CGVS dat de taliban je vader vroegen om voor hen te werken, omdat hij met alle soorten geweren ervaring had en de taliban bijgevolg geïnteresseerd waren (CGVS I p.16). Gedurende de bespreking van je asielmotieven bij de DVZ vermeldde je echter nergens dat je vader gevraagd werd om voor de taliban te werken (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ dd. 05/10/2022), hetgeen wederom erg opmerkelijk is. Daarenboven is het bevreemdend dat de taliban je vader, die reeds meer dan een decennium trouw voor de Afghaanse overheid werkte en aldus kon beschouwd worden als anti-taliban, zou trachten onder dwang of bedreiging te rekruteren, en dit louter vanwege zijn ervaring met alle soorten geweren.

Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) dat de taliban ten tijde van het conflict met de voormalige regering zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering. Rekrutering door de taliban was doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er werd beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou beschreven, kwam slechts zelden voor. Doorgaans beschikten de taliban immers over voldoende vrijwilligers, door een gedeelde ideologische visie of uit economische overwegingen. Daarnaast blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's werd georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten waren die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestond tussen het dorp en de taliban. In casu is dit niet het geval. Dat de taliban ermee dreigde om de mannen van je familie te doden indien je vader niet voor hen zou werken, maakt de hele kwestie alleen maar bedenkelijker (CGVS I p.16-17). Een dergelijke bedreiging ondermijnt immers het wederzijds vertrouwen, terwijl dit onontbeerlijk lijkt met het oog op een succesvolle samenwerking.

Nog eigenaardiger is het verloop van de feiten nadat je moeder je vader (die op zijn werk was) telefonisch inlichtte over de boodschap van de taliban. Je vader zou immers louter geweigerd hebben om voor de taliban te gaan werken, en gesteld hebben dat zijn job evenzeer islamitisch was (CGVS I p.17). Gevraagd of je vader dan niet bezorgd was om de veiligheid van jouw familie gaf je vreemd genoeg aan dit niet te weten, hoewel je moeder hem volgens jou expliciet vertelde over de dreiging in hoofde van de mannelijke gezinsleden (CGVS I p.17). Dat je vader na een dergelijk persoonlijke bedreiging niets ondernam om de veiligheid van zijn familie te garanderen, is evenmin aannemelijk. De verklaring dat de taliban niet naar jullie huis konden komen omdat er een controlepost van de lokale politie in de buurt was (CGVS I p.17) kan hierbij niet overtuigen. De aanwezigheid van een dergelijke controlepost biedt immers geen garantie tegen vervolging, zeker daar je aangaf dat de taliban wel degelijk aanwezig waren in jouw regio, en meer bepaald op een berg vlakbij jouw dorp (CGVS I p.5, p.17). Overigens verklaarde je dat je naar de

madrassa ging tot aan jouw vertrek uit Afghanistan (CGVS I p.8), hetgeen evenzeer opmerkelijk is indien de taliban drie maanden voordien een ernstige bedreiging uitte wat betreft de mannelijke leden van jouw gezin en dus ook jijzelf (CGVS I p.17). Dat je vader aangaf nooit voor de taliban te zullen gaan werken, hetgeen deze dreiging wel erg imminent maakte, maar jij desondanks gewoon naar de madrassa bleef gaan, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je asielrelaas.

Verder is het niet geloofwaardig dat jullie niemand anders inlichtten over de bedreiging door de taliban, en het bijvoorbeeld ook niet aan familie vertelden (CGVS I p.18-19), of dat jij hiervan niet op de hoogte zou zijn. Op de vraag hoe het komt dat jullie dit niet bespraken met jullie (enige) maternale oom of tante bijvoorbeeld kon je louter aangeven dit niet te weten en stelde je dat jullie dit eveneens niet tegen de dorpelingen zeiden omdat jullie bang waren om nog meer problemen te krijgen met de taliban (CGVS I p.18). Het inlichten van dorpelingen kan echter niet vergeleken worden met het informeren van naaste familieleden die bovendien in een andere provincie wonen (CGVS I p.5-6), waardoor deze uitleg geen steek houdt. Voorts stelde je in deze context plots dat jullie de taliban niet konden vertrouwen omdat zij jullie huis op elk moment konden binnenvallen en gewelddadig zijn tegen eender wie, ook kinderen en vrouwen (CGVS I p.18-19). Nochtans liet je kort eerder verstaan dat de taliban niet naar jullie huis konden komen wegens de controlepost die in de buurt was (zie supra, CGVS I p.17), een inconsistentie die de geloofwaardigheid van je asielmotieven verder ondermijnt. Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat jij en je familie na de bedreiging door de taliban gewoon in jullie eigen huis bleven wonen, terwijl jullie elk moment bang waren dat jullie thuis door de taliban gingen aangevallen worden (CGVS I p.19). Op de vraag waarom jullie bijvoorbeeld niet naar jullie oom in Laghman verhuisden kon je antwoord opnieuw niet overtuigen. Zo verklaarde je niet te weten waarom jullie dit niet deden, dat je moeder dit gewoon niet deed maar wanneer zij het wou ze wel kon verhuizen (CGVS I p.19). Dat je moeder ervoor koos om thuis te blijven terwijl haar mannelijke gezinsleden met de dood bedreigd werden door de taliban en je vader desondanks niet van plan was zijn werk bij de overheid te stoppen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Daarnaast verklaarde je dat de taliban, drie maanden nadat ze hun bedreiging uitten tegen je vader en alle mannelijke gezinsleden, overal de macht overnam in Afghanistan (CGVS I p.15, p.16-17). De politie in de controlepost vlakbij je huis legde hun wapens neer en vluchtte weg, en op de radio's werd hier ook over gesproken (CGVS I p.19). Je vader verliet zijn werk en kwam naar het districtscentrum van Surkhrod, van waaruit hij naar huis belde en jou vroeg om naar daar te komen, omdat jij de oudste zoon was van je papa en de taliban je wel kon vermoorden (CGVS I p.20-21). Dat je moeder, broers en zus op dat ogenblik alleen thuisbleven is gelet op jullie verklaarde persoonlijke problemen met de taliban niet alleen onbegrijpelijk maar ook onaannemelijk. Gevraagd naar hun plan stelde je dat zij alles hadden thuis, ook geld, en dat je familie vijf of zes dagen later ook weggegaan is (CGVS I p.20). Ze gingen naar je (enige) maternale oom in Laghman, waar ze op dit ogenblik nog steeds verblijven, omdat er niemand anders was om voor hen te zorgen (CGVS I p.5). De reden waarom je familie nog vijf of zes dagen in jullie dorp bleef terwijl ze meteen naar je oom hadden kunnen gaan, is echter geheel onduidelijk. Bovendien had de taliban alle mannelijke leden van je gezin met de dood bedreigd (CGVS I p.17), en dus ook je twee jongere broers die samen met je moeder en zus in het dorp bleven. De vaststelling dat jij en je vader samen Afghanistan verlieten zonder eerst de veiligheid van je moeder, broers en zus te garanderen, die kennelijk toch probleemloos bij je oom in Laghman terechtkonden, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas. Voorts zou je familie gedurende deze vijf of zes dagen dat ze nog in jullie dorp verbleven ook geen problemen meer met de taliban hebben gehad (CGVS I p.25), hetgeen eveneens veelzeggend is.

Tot slot wenst het CGVS nog enkele inconsistenties en tegenstrijdigheden op te merken wat betreft je verklaringen op de dag van de registratie van je verzoek om internationale bescherming (zie Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling dd. 02/03/2022, hierna "Fiche"). Zo gaf je destijds aan dat je vader zo'n vijf maanden eerder meegenomen werd door de taliban en verdwenen was, en dat jij zo'n zes maanden eerder Afghanistan had verlaten (zie Fiche p.3). Je verklaarde met andere woorden dat je vader ongeveer een maand na je vertrek meegenomen werd door de taliban, terwijl je heden stelt dat je vader samen met jou Afghanistan verliet en jullie onderweg in Iran van elkaar gescheiden raakten (CGVS I p.22). Geconfronteerd met je verklaring van weleer beweerde je eenvoudigweg dit niet gezegd te hebben, hetgeen echter weinig aannemelijk is. Ook verschillen beide versies van de feite dermate van elkaar dat een mogelijks misverstand vanwege de tolk of de ambtenaar wel erg weinig waarschijnlijk lijkt. Daarbij kan nog opgemerkt worden dat je bij de registratie van je asielaanvraag eveneens verklaarde dat je Afghanistan verliet vanwege de taliban, "omdat je leven in gevaar was", maar dat je hier destijds helemaal niet bij vermeldde dat je vader bij de politie werkte en de taliban hem onder dwang wilden rekruteren. Hoewel er begrip kan opgebracht worden voor de korte duur van het interview en niet altijd ideale omstandigheden waarin deze plaatsvonden, blijft het vreemd dat je de job van je vader en zijn probleem met de taliban, hetgeen tenslotte leidde tot jouw eigen probleem en vertrek, helemaal niet aanhaalde.

Kortom, door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging van jouw vader door de taliban toon je de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens jouw verklaringen bevindt niet aan.

Het CGVS wenst hieraan toe te voegen dat jij bij aanvang van jouw tweede persoonlijk onderhoud geconfronteerd werd met het ongeloofwaardige karakter van jouw voorgaande verklaringen van het eerste onderhoud. Er werd jou toen ook gevraagd of je daarover bepaalde toevoegingen of verbeteringen had, waarmee er jou met andere woorden de kans geboden werd om de ware toedracht achter jouw vertrek uit Afghanistan toe te lichten. Hierop antwoordde je echter dat je geen opmerkingen had (CGVS II p.4), hetgeen weinig ernstig is. Jouw algemene geloofwaardigheid komt hiermee op de helling te staan.

Wat jouw eigen situatie betreft kan nog worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bijvoorbeeld wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Jij haalt echter geen dergelijke zaken aan (CGVS I p.15; CGVS II p.15-16). Het loutere feit dat jij een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.

De door jou neergelegde documenten uit Afghanistan kunnen geen ander licht werpen op de voorgaande vaststellingen. Met je taskara kan je alleen je verklaringen omtrent je nationaliteit en identiteit ondersteunen, hetgeen niet wordt betwist (stuk nr. 1). De taskara van je vader en de documenten en foto's van zijn werkzaamheden bevestigen zijn persoonsgegevens en illustreren weliswaar dat hij actief was bij de voormalige grenspolitie, doch deze stukken tonen niet aan dat hij ooit vervolgd werd door de taliban, laat staan dat u hierom vervolging zou moeten vrezen bij terugkeer (stukken nrs. 2-4). Het CGVS kan in dezer slechts afgaan op jouw verklaringen, die zoals eerder opgemerkt niet geloofwaardig zijn gebleken. De bijkomende foto's van je vader, waarop hij afgebeeld is poserend voor een monument in Iran, kunnen evenmin de geloofwaardigheid van je relaas herstellen (stuk nr. 12). Hieruit kan immers niet afgeleid worden wanneer hij zich in Iran bevond en dit nog los van het feit dat je vader voor eender welk motief naar Iran kan zijn afgereisd.

In het arrest van 2 mei 2024 tegen jouw intussen vernietigde weigeringsbeslissing van 8 juni 2023 oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) dat er verder onderzoek aangewezen was naar een mogelijke morele, sociale en religieuze normoverschrijding alsook een eventuele verwestering in uw hoofde, al dan niet toegeschreven (zie RvV-arrest nr. 306 031 in uw administratief dossier). Het CGVS is u hierin tegemoet gekomen en organiseerde daarom een tweede persoonlijk onderhoud voor u, dd. 3 oktober 2024, om deze elementen nader te bevragen.

Op basis van uw verklaringen afgelegd tijdens dit onderhoud en de door u voorgelegde documenten kan echter niet worden besloten dat er in uw hoofde sprake is van dergelijke normoverschrijding of verwestering.

Gevraagd om te vertellen over jouw vrees bij terugkeer naar Afghanistan was je opvallend kort van stof en kwam je niet verder dan te zeggen dat bepaalde zaken, zoals alcohol drinken of met een meisje samen zijn, vandaag de dag als 'haram' worden beschouwd en dat jou bang maakt (CGVS II p.15). Gevraagd om meer te vertellen, meende je dat je aan veel dingen in België gewoon bent geraakt en voegde je toe dat je daarover veel uitleg kan geven (CGVS II p.15), zonder hier specifiek toe te komen. Gepeild naar deze uitleg, stelde je dan weer louter dat je hier gelukkig bent en je leven hebt, en kaatste je de vraag terug naar de protection officer: "over hier mag u mij wel vragen stellen en zo" (CGVS II p.15). Jouw vage verklaringen springen erg in het oog. Als jij werkelijk dermate gewoon zou zijn geraakt aan de (Westerse) maatschappij van jouw gastland dat je daardoor niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan, kan toch worden verwacht dat je hier in de voorbije tijd uitvoerig over hebt nagedacht. Bijgevolg zou je hier spontaan veel toelichting over moeten kunnen geven. Hier lijkt je echter niet toe in staat.

Vervolgens werd je gewezen op het feit dat je in het kader van je beroepsprocedure aanhaalde dat je je de Westerse normen en waarden eigen zou hebben gemaakt, en gevraagd om hierover in detail te vertellen en voorbeelden te geven, was je opnieuw kort van stof. Je verklaarde slechts dat je in België naar school gaat en jij daar gerespecteerd wordt, en dat je hier niet anders bekeken wordt omdat je moslim bent. Voor de rest heb je geen andere dingen te vertellen (CGVS II p.16), wat opnieuw weinig overtuigend is.

Wanneer er jou later nogmaals gevraagd werd aan welke concrete zaken je gewoon raakte in België, verwees je naar "het leven, met de mensen, hoe mensen hier leven" en gaf je als enige voorbeeld dat je op school goed overeen komt met klasgenoten en ook meisjes (CGVS II p.19). Opnieuw vage en algemene uitspraken dus, waarbij overigens de kanttekening kan worden geplaatst dat het loutere feit dat jij met meisjes optrekt op zich niet impliceert dat jij intussen een dermate andere visie zou hebben ontwikkeld op de maatschappelijke positie van de vrouw zoals die in Afghanistan gangbaar is. Ook uit jouw vermeende liefdesrelatie met een meisje uit jouw klas, kan dergelijke visie niet blijken. Zo verklaarde je dat je vriendin uit Syrië afkomstig is doch gevraagd van waar in Syrië zij afkomstig is, moest je het

antwoord schuldig blijven (CGVS II p.13). Of haar ouders op de hoogte zijn van jullie relatie wist je ook niet, en gevraagd om eens de namen van haar broers en zus op te noemen, kon je evenmin een antwoord geven (CGVS II p.13-14). Dat je dit allemaal niet weet – hoewel jullie reeds anderhalf jaar samen zouden zijn (CGVS II p.13) – doet vermoeden dat jullie ofwel helemaal geen relatie hebben ofwel, in het beste geval, dat de waarde van deze relatie wel erg relatief mag worden genoemd. Voor het overige verklaarde je dat je vriendin ook de soennitische islam volgt (CGVS II p.12-13) en dat je vader, je moeder, je broers en je zus weet hebben van de relatie en zij allemaal blij voor jou zijn. Je kan daarbuiten niet zeggen of iemand anders in Afghanistan ervan op de hoogte zou zijn (CGVS II p.17-18). Op jouw publieke Facebookprofiel is overigens nergens een spoor terug te vinden van deze relatie (CGVS II p.7; zie ook schermopnames in de map 'landeninformatie' van jouw administratief dossier). Voor zover deze reeds waarachtig kan worden beschouwd, toon jij dus ook niet aan dat iemand in je land van herkomst hieraan aanstoot zou kunnen nemen, laat staan dat dit enigszins tot vervolging in Vluchtelingrechtelijke zin zou kunnen leiden.

Verder blijkt nergens uit jouw verklaringen dat jij er sinds jouw verblijf in België een andere maatschappijvisie of mentaliteitswijziging op nahoudt. Toen er jou hier specifiek naar gevraagd werd, bleven jouw verklaringen opnieuw aan de oppervlakte steken. Zo stelde je dat je hier mensen in vrede ziet leven, terwijl mensen in Afghanistan wapens droegen, en dat je een betere toekomst wil hebben door hier naar school te gaan (CGVS II p.15-16). Dergelijke algemene beweringen geven opnieuw geen blijk van een veranderd gedachtegoed ten opzichte van jouw eerdere leven in Afghanistan. Los daarvan is de veiligheidssituatie heden ten dage aanzienlijk verbeterd (zie infra) en is het voor jou, als jongen/man zijnde, nog steeds mogelijk om in Afghanistan school te lopen. Voorts gevraagd of er verschillen zijn in jouw denkwijze en die van andere Afghanen in België, verklaarde je van wel en meende je dat zij een probleem maken van het feit dat je hier aan het werk bent (in een restaurant en in een brouwerij) en dat zij daarom zeggen dat je een ongelovige bent. Ook zou jouw oom kritiek hebben gegeven op jouw haarstijl (CGVS II p.20). Deze twee elementen, zonder meer, geven wederom echter geen blijk van een dermate gewijzigde denkwijze in vergelijking met die van toen je nog in Afghanistan was. Ten eerste kan redelijkerwijze van jou worden verwacht dat je je haar- en kledingstijl aanpast aan de plaatselijke norm. Het CGVS wijst er in dit verband ook op dat jij in mei 2023 op je Facebookprofiel een foto van jezelf in traditionele Afghaanse kledij postte (zie schermopnames in map 'landeninformatie'). Ten tweede staat het je vrij om ook in Afghanistan een job te zoeken, al dan niet in een restaurant. Dat plaatselijke horecazaken gebukt gaan onder de huidige normen van de taliban, en zij in het bijzonder geen alcoholische dranken en spijzen aanbieden, is hierbij niet van belang. Het feit dat je geen alcohol meer zou kunnen of mogen consumeren kan immers niet worden beschouwd als een dermate belangrijk element dat jouw identiteit raakt of waarvan niet kan worden verwacht dat je het opgeeft. Zeker ook aangezien jij aangeeft dat je nog nooit alcohol gedronken hebt, behalve toen het eens verwerkt zat in een gerecht (CGVS II p.16-17). Voorts haalde je, buiten je school en werk om, geen andere bezigheden of activiteiten aan die bij terugkeer naar Afghanistan niet meer zou kunnen beoefenen of waaruit verwestering in jouw hoofd zou moeten blijken. In dit verband verwees je namelijk louter naar het bezoeken van de fitness (CGVS II p.11).

Jouw verdere verklaring dat je hier in België een andere visie hebt ontwikkeld op je religie, kan ook niet overtuigen (CGVS II p.14). Zo beweerde je dat je twee of drie keer per week nog het gebed doet, in plaats van vijf keer per dag, omdat je er geen tijd voor hebt vanwege je werk (CGVS II p.14, p.19). Gevraagd om verdere toelichting te geven verklaarde je dat het hier je eigen keuze is wanneer je bidt en of je het gebed al dan niet doet (CGVS II p.19). Dat je het gebed bij momenten overslaat vanwege tijdsgebrek, wil echter niet zeggen dat je een dermate andere kijk zou hebben ontwikkeld op de islam in se, wel integendeel. Gevraagd of er bepaalde delen of verzen uit de Koran zijn waar je nu een andere mening over hebt dan in Afghanistan, ontweek je de vraag en kwam je niet verder dan te stellen "ik wil gewoon op dezelfde manier leven zoals mensen hier leven" (CGVS II p.19). Van een veranderde mening ten opzichte van jouw religie is aldus geen sprake. Indien dat wel het geval was zou je ook hierover uitvoerig hebben nagedacht en bijgevolg voorbeelden van passages uit de Koran kunnen geven, dit hoeft weinig verder betoog. Er kan hoe dan ook worden van uit gegaan dat je je bij terugkeer terug schikt naar de islamitische normen waarin jij ook bent opgegroeid.

Gelet op al het bovenstaande toon je niet aan dat je je een bepaalde levensstijl hebt eigen gemaakt waardoor er in jouw hoofd sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk aspect die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van jouw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden verwacht dat je deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

Tot slot dient nog te worden aangestipt dat jij tot ruim 14-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven. Je verklaarde immers geboren te zijn op 31 maart 2007 (zie Fiche p.1) en verliet Afghanistan op het ogenblik van de machtsovername in augustus 2021. Hieruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien ging je naar school in Afghanistan, zij het dat jouw verklaringen daarover niet consistent waren. Zo stelde je initieel dat je tot de

derde klas naar school ging (zie Fiche p.4), later dat je met school begon en meteen weer stopte (zie verklaring DVZ dd. 05/10/2022 p.6), en ten overstaan van het CGVS dat je één jaar naar school ging (CGVS I p.7). Dit terzijde, ging je sinds je vijf jaar oud was naar de madrassa (verklaring DVZ p.6; CGVS I p.7) hetgeen een bijkomende indicatie is dat je je bij terugkeer opnieuw kan aanpassen aan de religieuze normen en gewoontes. Uit jouw meest recente verklaringen blijkt voorts dat je regelmatig contact hebt met je familie in Afghanistan (CGVS II p.5-6) en ook geld naar hen opstuurt (CGVS II p.11). Bovendien is je netwerk daar mogelijks groter dan je doet uitschijnen: zo vermeldde je bij het indienen van je verzoek om internationale bescherming immers nog twee oudere, volwassen, zussen, [N.] en [Na.], die respectievelijk in Kabul en Takhar zouden wonen (zie Fiche p.3). Geconfronteerd met deze verklaring hield je echter vol geen oudere zussen te hebben (CGVS I p.8-9), hetgeen echter behoorlijk vreemd is en opnieuw je algehele geloofwaardigheid in vraag stelt. Het CGVS wenst in deze ook te verwijzen naar jouw Facebookprofiel en meer bepaald jouw openbare vriendenlijst. Daarop zijn voor het overgrote merendeel Afghanen of personen van Afghaanse afkomst te zien (zie schermopnames in map 'landeninformatie'). Op basis van al het voorgaande kan dan ook niet worden besloten dat jij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen of dat je jou deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Gezien jouw netwerk kan ook worden verwacht dat de vigerende waarden en normen jou enigszins bekend zijn en je je bij hen kan informeren in geval van (bijkomende) veranderingen.

Jouw documenten verwijzend naar jouw situatie in België kunnen niet leiden tot een andere beoordeling. De stukken afkomstig van je opvangcentrum, je school en je studentenjob, alsook de verklaringen van jouw collega's en leraren, zijn weliswaar indicaties van een zekere integratie in België doch zij tonen an sich niet aan dat er in jouw hoofde sprake is van een morele, sociale en religieuze normoverschrijding of verwesterd gedrag dat dermate verregaand is waardoor niet kan worden verwacht dat je dit opgeeft in geval van een terugkeer naar Afghanistan (stukken nrs. 5, 6, 8, 9 en 10). Dit heb je doorheen je verklaringen totaal niet aangetoond (zie supra). Diezelfde opmerking kan worden gemaakt voor wat betreft de foto's die je neerlegt (stuk nr. 13). Als laatste werden de attesten van jouw psycholoog eerder in deze beslissing reeds besproken. In dit verband dient te worden herhaald dat op basis van deze stukken niet kan worden aangenomen dat jij psychische problemen hebt die dermate ernstig zijn dat je niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan en je daar schikken aan de plaatselijke normen (stukken nrs. 7 en 11).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids

situatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLEED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger

toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu

I_Citry_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van

december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Zoals eerder in deze beslissing is gebleken, haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 57/1, § 3 en 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 3 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 20 november 1989 (hierna: het Kinderrechtenverdrag), artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), de artikelen 2 en 3 van het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontorende behandeling of bestraffing van 10 december 1984, de artikelen 6 en 7 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 16 december 1966 en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ten eerste gaat verzoekende partij in op haar nood aan internationale bescherming omwille van het risico op vervolging als familielid van medewerkers van de voormalige overheid. In hoofddorde volhardt zij in haar verklaringen en stelt dat verwerende partij haar beoordelingsbevoegdheid op een te subjectieve wijze uitgeoefend heeft en heeft nagelaten om voldoende gewicht te geven aan de objectieve elementen in het administratief dossier waardoor zij haar deel van de gedeelde bewijslast niet op afdoende wijze heeft ingelost. Zo dient er vastgesteld te worden dat er slechts twee tegenstrijdigheden uit de argumentatie van verwerende partij afgeleid kunnen worden. Verzoekende partij verduidelijkt in haar verzoekschrift dat zij door de malik mondeling bedreigd werd, zoals zij verklaarde bij het CGVS. Zij behoudt haar standpunt dat er geen dreigbrieven verstuurd werden. Het feit dat haar verklaringen in de MENA-fiche bovendien iets anders zijn dan haar latere verklaringen volstaat niet om alle navolgende verklaringen teniet te doen. Daarnaast verduidelijkt zij ook nog dat de taliban haar vader dwongen om voor hen te werken als een soort valstrik met het oog op vervolging. Zij concludeert dat de verwerende partij de lat voor haar, die net zestien jaar oud is op het moment van haar eerste persoonlijk onderhoud, zeer hoog legt waarbij het lijkt dat zij verantwoording moet afleggen voor het gedrag van anderen. Bovendien worden bepaalde zaken afgedaan als merkwaardig, bedenkelijk of eigenaardig zonder hier een logische redenering tegenover te plaatsen. Ter ondersteuning hiervan verwijst de verzoekende partij naar enkele rapporten. Er werd bovendien ook niet voldoende waarde gehecht aan de jonge leeftijd van verzoekende partij en haar psychische kwetsbaarheid. De verzoekende partij wijst er daarnaast op dat er niet betwist wordt dat haar vader voor de voormalige grenspolitie heeft gewerkt en zich vandaag in Iran bevindt. De verzoekende partij beklemtoont dat er een toekomstgerichte beoordeling dient gemaakt te worden van haar nood aan internationale bescherming. Zij verwijst naar rapporten waaruit blijkt dat familieleden van personen die voor de voormalige overheid werkten vooral gevisieerd worden wanneer deze persoon niet aanwezig is. Voorts stelt de verzoekende partij dat volgens haar de verwerende partij de vraag-en-antwoorddynamiek van het onderhoud op een speculatieve manier benadert heeft. Ook geeft de verwerende partij een negatieve interpretatie aan wat de oorzaken van blijvende onduidelijkheden zouden kunnen zijn. Volgens haar had de verwerende partij haar het voordeel van de twijfel moeten toestaan.

2.3. Vervolgens gaat bespreekt verzoekende partij haar nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) vorm van verwestering. In het kader hiervan verwijst zij naar de rechtspraak van de Raad en internationale rechtspraak en concludeert dat enerzijds het toedichten van een politieke (of *mutatis mutandis* een religieuze) overtuiging door de *de facto* Afghaanse autoriteiten door de loutere opvatting, gedachte of mening van een verzoeker om internationale bescherming kan volstaan, zonder dat deze moet aantonen dat deze overtuiging zo diepgeworteld is dat hij bij terugkeer naar Afghanistan het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging. Anderzijds kan een Afghaanse verzoeker om internationale bescherming omwille van zijn geloofsovertuigingen (in de zin van het aanvaarden of het gevoel dat iets waar is) behoren tot een specifieke sociale groep die in de huidige Afghaanse context een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd en op deze grond eveneens vervolging riskeert. Er dient

aldus onderzocht te worden of verzoekende partij tijdens haar verblijf buiten Afghanistan en in België, bepaalde overtuigingen, opvattingen, gedachten of meningen ontwikkeld heeft die belangrijk zijn voor haar identiteit en persoonlijkheid.

Verzoekende partij verwijst in het kader van haar individuele beoordeling naar het vernietigingsarrest dat de Raad in het kader van haar verzoek reeds schreef, waarbij vastgesteld wordt dat er bijkomend onderzoek noodzakelijk is. De verwerende partij heeft verzoekende partij in navolging hiervan opnieuw gehoord. Vervolgens gaat verzoekende partij in op de verschillende elementen uit de bestreden beslissing. Volgens haar wordt haar integratie door de verwerende partij geminimaliseerd en wordt er niet de gepaste waarde aan gehecht. Nochtans zijn er in haar hoofde duidelijke risicobepalende elementen aanwezig waaronder de jonge leeftijd waarop zij Afghanistan verlaten heeft, namelijk toen zij veertien jaar oud was, het feit dat zij reeds drie jaar geen voeling meer heeft met de Afghaanse maatschappij en geen ervaring heeft met de door de taliban opgelegde regels en het feit dat haar jonge leeftijd impliceert dat zij zich noodzakelijk aangepast heeft aan en deelgenomen heeft aan de Belgische samenleving tijdens een vormgevende periode in haar leven. Haar sociale en culturele aanpassing blijken uit haar verklaringen alsook uit de documenten die zij neergelegd heeft. Zij heeft het OKAN onderwijs afgerond en zit nu in het regulier onderwijs waar zij de opleiding verkoop volgt. Zij doet ook een job in een Italiaans restaurant en heeft in een brouwerij gewerkt. Zij heeft vrienden van verschillende origine.

Verzoekende partij kan verwerende partij niet volgen waar zij stelt dat uit de integratie en het leven dat verzoekende partij in België leidt, geen verandering in gedachtegoed kan afgeleid worden. De verzoekende partij geeft aan dat haar visie op omgang met vrouwen niet strookt met deze van de taliban, zij beleeft haar religie op een andere manier, stelt actief daden die ingaan tegen het huidig religieus gedachtegoed en vertoont openheid naar verschillende nationaliteiten en culturen. Religie is voor haar een privé-aangelegenheid die niet door de staat opgelegd moet worden, wat in schril contrast staat met de visie van de taliban. Uit haar verklaringen blijkt dat zij zich distantieert van het huidige beleid.

Bovendien benadrukt verzoekende partij dat er niet van haar, als minderjarige, verwacht kan worden dat zij abstracte concepten als identiteit en waarden en normen kan toepassen en specificeren. Ook de Raad stipt in het vernietigingsarrest aan dat er van een minderjarige verzoeker niet dezelfde graad van medewerking verwacht mag worden. Uit het tweede persoonlijk onderhoud blijkt echter dat verzoekende partij nog steeds niet vertrouwd is met deze concepten.

Vervolgens gaat verzoekende partij ook nog in op haar psychologische kwetsbaarheid. Het attest dat zij bijbrengt werd opgesteld door een klinisch psychologe waardoor haar psychische kwetsbaarheid volgens de verzoekende partij niet in vraag kan gesteld worden. Haar situatie wordt op heden gestabiliseerd door slaapmedicatie en psychologische begeleiding. Het feit dat zij in staat is om hierdoor voltijds les te volgen geeft geen indicatie over haar aanpassingsvermogen in Afghanistan. Er zijn duidelijke aanwijzingen dat een terugkeer naar Afghanistan een negatieve impact zou hebben op haar mentale toestand. Haar mentale toestand is een risicoverhogende factor bij een terugkeer.

Ook de omgeving waarin verzoekende partij opgroeide vormt een risicoverhogende factor. Ze wijst erop dat ze afkomstig is uit de conservatieve en rurale omgeving van Nangarhar en haar vader was werkzaam bij de grenspolitie, wat niet betwist wordt, waardoor zij reeds op de radar kunnen staan.

Ten slotte meent verzoekende partij dat verwerende partij geenszins voldoende rekening heeft gehouden met de objectieve landeninformatie. Nochtans kwam het haar toe om de individuele elementen in het licht van de beschikbare informatie te beoordelen. Haar individuele elementen moeten namelijk geplaatst worden in de context van het steeds strenger wordende beleid. In het kader hiervan verwijst verzoekende partij naar verschillende rapporten.

Ze concludeert dat verwerende partij niet op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij in staat zal zijn om zich aan te passen aan de huidige Afghaanse samenleving. Ze onderzoekt op geen enkele wijze het gewijzigde maatschappijbeeld van verzoekende partij.

2.4. Gelet op de uiteengezette elementen en risicobepalende omstandigheden, die cumulatief en in relatie met elkaar beoordeeld moeten worden, moet er volgens verzoekende partij worden besloten dat er in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke of religieuze overtuiging in geval van terugkeer naar Afghanistan, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. In subsidiaire orde dient, gelet haar individuele omstandigheden, een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te worden vastgesteld.

2.5. Verzoekende partij voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

“1. Bestreden beslissing;

2. Bewijs dat verzoeker over de kosteloze juridische tweedelijnsbijstand beschikt cf. art. 508/1 Ger. Wb.;

3. Vernietigingsarrest RvV nr. 306 517;

4. *The Office of the United Nations High Commissioner for Refugees Statement on Membership of Particular Social Group and the Best Interests of the Child in Asylum Procedures Issued in the context of the preliminary ruling reference to the Court of Justice of the European Union in the case of K., L. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (C-646/21)*;

5. Foto's van zijn leven in België;

6. Psychologisch attest d.d. 11 december 2023.”

2.6. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer de volgende rapporten:

- EUAA, “*Practical Guide on Evidence and Risk Assessment*”, januari 2024;
- UNHCR, “*Beyond Proof – Credibility Assessment in EU Asylum Systems: Full Report*”, 2013;
- UNAMA, “*Human Rights Situation in Afghanistan: januari - Maart 2024 – update*”;
- UNAMA, “*Human Rights Situation in Afghanistan: October - December 2023 – update*”, 22 januari 2024;
- UNAMA, “*A barrier to securing peace: Human rights violations against former government officials and former armed force members in Afghanistan: 15 August 2021 – 30 June 2023*”, 22 augustus 2023;
- EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, november 2024;
- EUAA, “*Country Guidance Afghanistan*”, mei 2024;
- UNHCR, “*Note on burden and standard of proof in refugee claims*”, 1998;
- T. Klimstra & L. Van Doeselaar, “*Identity formation in adolescence and young adulthood*”, december 2017;
- Paradigm Treatment, “*Identity formation in teens and young adults*”;
- ASYLOS, “*Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul*”, augustus 2017;
- UNAMA, “*De facto authorities' moral oversight in Afghanistan: impacts on human rights*”, 9 juli 2024;
- UN OHCHR, “*Press release – New morality law affirms taliban's regressive agenda, experts call for concerted action*”, 30 augustus 2024.

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 14 januari 2025 maakt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij bijkomende elementen aanbrengt met betrekking tot haar risico op vervolging omwille van haar politieke en/of religieuze overtuiging en/of het behoren tot een specifieke sociale groep. Zij wenst een doktersattest toe te voegen aan haar dossier. In dit attest wordt beschreven dat zij veel stress ervaart en ernstige problemen heeft om te slapen, wat effect heeft op haar dagelijks functioneren:

- Doktersattest 10 januari 2025.

3.2. Op 4 maart 2025 maakt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een tweede aanvullende nota over waarin zij bijkomende elementen aanbrengt met betrekking tot haar risico op vervolging omwille van haar politieke en/of religieuze overtuiging en/of het behoren tot een specifieke sociale groep. Zij wenst twee medische documenten toe te voegen. Uit deze attesten blijkt dat zij onder psychologische en psychiatrische behandeling staat en medicatie neemt:

- Attest psychiater B. R. van 19 februari 2025;
- Attest psycholoog A.K. van 21 februari 2025.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop

de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade

betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. De verzoekende partij wijst er tijdens het persoonlijk onderhoud, in haar verzoekschrift, in haar aanvullende nota's en ter terechtzitting op dat ze niet kan terugkeren naar Afghanistan wegens haar verblijf in het Westen en een hieruit voortvloeiende vrees om ingeval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd beschouwd te worden.

Zo stelt de verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud, ter terechtzitting, in het verzoekschrift en de aanvullende nota's dat ze (i) Afghanistan drie maanden na de machtsovername in augustus 2021 verlaten heeft waardoor zij niet bekend is met het huidige beleid van de Taliban en Afghanistan ondertussen dus ongeveer drie-en-een-half jaar geleden verlaten heeft, (ii) zij Afghanistan op een jonge leeftijd verlaten heeft, namelijk toen ze 14 jaar oud was, (iii) hier schoolloopt en zich één van de landstalen eigen gemaakt heeft, (iv) hier een studentenjob in een restaurant heeft, (v) psychologisch kwetsbaar is, (vi) haar religie hier anders beleeft en (vii) hier een sociaal netwerk opgebouwd heeft met vrienden van verschillende culturen. Ze voegt tevens verschillende documenten bij.

5.2. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt.

De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, Migracijos departamentas, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging

niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land” (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, Bahtiyar Fathi/Predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip ‘godsdienst’, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, kan zowel het forum internum – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het forum externum – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C 426/16, Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a., 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C 25/17, Tietosuojavaltutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald” (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C 652/16, Ahmedbekova en Ahmedbekov, punt 89).

Het Hof heeft er ook op gewezen dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst, kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep. Deze vereenzelving hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn en kan in voorkomend geval ook opgevat worden als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of politieke overtuigingen (HvJ, 11 juni 2024, C-646/21, K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, punten 51 en 52).

Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond behoren tot een specifieke sociale groep in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip 'godsdienstige overtuiging' en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek mutatis mutandis ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.3. De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 94, 101; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de *de facto*-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat

meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto*-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 24).

De *de facto*-autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto*-regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de

opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto*-staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto*-autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"* waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de facto* Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 44, 80, 116 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto* regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afgaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, "*Afghanistan – Country Focus*", november 2024, p. 44- 45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben *de facto* immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de facto* autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 53-55; "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsvername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, "*Afghanistan – taliban's impact on the population*", June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afgaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook

van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023”*, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als *“verwesterd”* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *“verraders”* of *“ongelovigen”*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Voorts blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat individuen die geacht worden godslastering en/of afvalligheid te hebben gepleegd als een risicoprofiel worden beschouwd. Dit profiel omvat personen die geacht worden het religieuze geloof of de principes van de islam te hebben verlaten of afgezworen (geloofsafval), evenals personen die geacht worden heiligschennend over God of heilige dingen te hebben gesproken (godslastering). Het omvat personen die zich hebben bekeerd tot een nieuw geloof, gebaseerd op hun oprechte innerlijke overtuiging (bijv. bekeerlingen tot het christendom), evenals personen die niet geloven of geen geloof hechten aan het bestaan van God (atheïsten). Uit de voormelde landeninformatie volgt dat individuen die de interpretatie van de islam van de taliban tegenspreken als geloofsafvalligen worden beschouwd, net zoals individuen die *“onzuivere”* vormen van de islam praktiseren en Afghanen die zich hebben bekeerd tot christendom. Volgens de landeninformatie zijn de daden die worden gepleegd tegen individuen onder dit profiel van zulke ernstige aard zijn dat ze neerkomen op vervolging (bijv. doodstraf, moord, gewelddadige aanvallen). Voor personen die worden geacht godslastering en/of afvalligheid te hebben gepleegd, met inbegrip van bekeerlingen, wordt in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging aangenomen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van *‘zina’* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Uit wat voortvloeit, besluit de Raad dat drie risicoprofielen elkaar in een zekere mate kunnen overlappen, zijn (toegeschreven) geloofsafval, (toegeschreven) normoverschrijding en (toegeschreven) verwestering. In de EUAA Country Guidance wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA "Country guidance: Afghanistan", mei 2024, p. 50-61).

5.5. De verzoekende partij is geboren in het jaar 2007. Uit haar verklaringen blijkt dat ze in 2021 Afghanistan heeft verlaten. Ze kwam aan in België op 1 maart 2022 en op 2 maart 2022 diende ze een verzoek om internationale bescherming in België in. Dit betekent dat de verzoekende partij Afghanistan heeft verlaten op veertienjarige leeftijd en in België aankwam toen zij nog steeds de leeftijd van veertien jaar had. De verzoekende partij heeft dus op heden ongeveer 3,5 jaar Afghanistan verlaten en verblijft ongeveer drie jaar in België. De verzoekende partij is sinds 31 maart 2025 achttien jaar oud.

Hoewel de verzoekende partij voor haar vertrek uit Afghanistan op veertienjarige leeftijd al enigszins gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft zij een belangrijk deel van haar puberteit, die essentieel zijn voor haar sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht. Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waarden van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden. Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden. Er moet in dit opzicht tevens worden opgemerkt dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de Taliban na hun machtsovername in augustus 2021, niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin zij is opgegroeid maar door de Taliban, de huidige *de facto*-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd.

In het kader van haar vorig verzoek om internationale bescherming, waarin de Raad op 2 mei 2024 een vernietigingsarrest schreef met nummer 306 031, legde verzoekende partij reeds verschillende documenten neer ter staving van het feit dat zij zich zou opengesteld hebben voor de Westerse en Belgische maatschappij en cultuur en zich de Belgische waarden en normen eigen zou hebben gemaakt. Dit betroffen de volgende documenten:

- een psychologisch attest;
- een getuigenis van haar werkgever;
- een getuigenis van haar referentieleerkracht;
- een afwezigheidsattest van haar school;
- een getuigenis van haar leerkracht wetenschappen;
- een getuigenis van haar leerkracht Frans;
- een getuigenis van haar leerkracht verkoop en distributie.

Op basis van haar verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud en bovenstaande documenten stelde de Raad het volgende:

"In het verzoekschrift, de aanvullende nota en ter terechtzitting worden er door de verzoekende partij elementen aangebracht die een grondig onderzoek naar het aanwezig zijn van elementen die wijzen op een eventuele (toegeschreven) verwestering in haar hoofde verantwoorden. Zo blijkt dat de verzoekende partij school heeft gevolgd in België en een landstaal heeft geleerd hetgeen ook blijkt op de terechtzitting waar ze zich in het Frans uitdrukt en werkzaam is in een brouwerij en restaurant. Uit de door haar neergelegde medische documenten blijkt eveneens dat ze een psychische kwetsbaarheid heeft daar door een klinisch-psycholoog werd vastgesteld dat ze symptomen vertoont van posttraumatisch stresssyndroom. In het licht hiervan kan het relevant zijn de verzoekende partij omstandig te horen omtrent de omstandigheden en invulling van haar leven tijdens haar verblijf in België, elementen van (toegeschreven) verwestering en de eventuele impact van dit alles op een terugkeer naar Afghanistan in het kader van de voormelde actuele objectieve landeninformatie, en de daarin geschetste risicoprofielen. Een verder onderzoek naar verzoekende partij haar profiel en de mogelijke risico's voor verzoekende partij bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de elementen eigen aan haar zaak, in het kader van een

(toegeschreven) morele, sociale en religieuze normoverschrijding alsook een (toegeschreven) verwestering met inachtneming van actuele en objectieve landeninformatie, dringt zich dus op. Het gebrek hieraan verhindert de Raad om zulke beoordeling alsnog zelf grondig te kunnen maken."

In navolging van dit arrest werd verzoekende partij opnieuw gehoord bij het CGVS. Op basis van deze verklaringen kwam de verwerende partij opnieuw tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In het kader van de beroepsprocedure tegen deze beslissing brengt verzoekende partij in haar verzoekschrift en aanvullende nota's nog bijkomende elementen bij in het kader van haar (toegeschreven) verwestering.

Dat de verzoekende partij schoolloopt in België blijkt uit de verschillende getuigenissen die zij reeds in de vorige procedure voor de Raad neergelegd heeft alsook uit haar verklaringen ter terechtzitting. Zij volgt de richting verkoop en deed reeds een stage in een bekende winkelketen. Op termijn zou zij ook graag in deze bekende winkelketen werken. Uit de getuigenissen van haar leerkrachten blijkt dat verzoekende partij een gemotiveerde student is die op regelmatige basis naar school komt en die zich inspanst om zich te integreren in haar school. Bij haar huidige verzoekschrift brengt verzoekende partij ook foto's bij waarop ze in schoolcontext te zien is en waar ze onder andere Sinterklaasfeest viert. Verder blijkt ter terechtzitting ook dat verzoekende partij zich reeds goed in het Frans kan uitdrukken. Zij rondde het OKAN-onderwijs reeds met succes af. Dat de verzoekende partij zich openstelt voor de Belgische waarden en normen en hier actief is blijkt ook uit het feit dat zij hier een studentenjob doet en uit de activiteiten die ze hier uitoefent. Zo heeft ze gewerkt bij een brouwerij en werkt ze nog steeds in een restaurant. Haar werkgever is in zijn getuigenis positief over de werkhouding van verzoekende partij. De stukken hiervan legde verzoekende partij reeds neer bij haar vorige verzoek. Verzoekende partij verklaart ter terechtzitting dat ze het geld dat ze verdient, wil sparen voor haar toekomst hier in België zodat ze zich een woning en een auto kan veroorloven. Uit de bijgebrachte stukken blijkt dat ze ook al sinds november 2022 wordt opgevolgd door een gespecialiseerde en multidisciplinaire dienst die psycho-medisch-sociale ondersteuning biedt aan niet begeleide minderjarige vreemdelingen. In het kader hiervan wordt ze intensief opgevolgd door een en psychiater. Ze krijgt medicatie voor haar psychologische kwetsbaarheid, maar ze neemt ook deel aan de gezamenlijke activiteiten van deze dienst. De dienst zet in haar activiteiten in op menselijke waarden zoals solidariteit en gemeenschapsgevoel. Ook heeft ze tijdens de vakantie uitstapjes gedaan naar Brussel en Antwerpen met een vriend.

Zo uit haar scholing, de psycho-medisch-sociale ondersteuning die ze krijgt door een gespecialiseerde dienst en haar vrijetijdsbesteding in België als dusdanig niet kan worden besloten dat zij daadwerkelijk verwesterd is, blijkt hieruit wel dat de verzoekende partij zich openstelt voor en actief participeert in de Belgische samenleving en daarbij onmiskenbaar sinds haar binnenkomst als niet-begeleide minderjarige wordt ondergedompeld in een maatschappij die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban. Dit vindt plaats tijdens haar ontwikkeling als minderjarige en jonge adolescent, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Er kan daarbij, gelet op haar jonge leeftijd bij aankomst en haar traject in België, waaruit haar actieve participatie in de samenleving blijkt, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit een impact heeft op haar ontwikkeling als minderjarige en jongvolwassene en de wijze waarop zij zich gedraagt, wat in belangrijke mate het risico verhoogt dat zij in geval van terugkeer naar haar regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen. Wegens haar jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofdte nemen van de verzoekende partij een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat de verzoekende partij grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin zij een deel van haar jeugd heeft doorgebracht, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de facto*-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied.

Bovendien blijkt ook uit de verklaringen van verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud en ter terechtzitting dat zij in België een andere invulling geeft aan het geloof dan in Afghanistan. Zij bidt wanneer het haar uitkomt en gaat hier niet naar de moskee (NPO 3 oktober 2024, p. 14-15). Zij wil zelf kiezen of zij een gebed meedoet en vindt dat het geloof tot de privésfeer behoort (NPO 3 oktober 2024, p. 19). Daarnaast haalt zij ook zelf aan dat zij wil leven zoals de mensen hier en dat er grote verschillen zijn

tussen haar en de mensen in Afghanistan omdat zij een andere weg op gaan dan zichzelf (NPO 3 oktober 2024, p. 19-20). Verzoekende partij is aldus nog wel gelovig als moslim, maar geeft duidelijk blijk van een liberale en seculiere opvatting van haar geloof. Zij vult haar geloof zelf in en aanvaardt hieromtrent geen dwingende regels. Verzoekende partij geeft aldus aan het niet eens te zijn met een gedwongen naleving van of conformiteit met religieuze praktijken, zoals een verplichting om te bidden of naar de moskee te gaan. Er is bij verzoekende partij dan ook sprake van een religieuze overtuiging en uit het voorgaande volgt ook dat de invulling die zij geeft aan haar religieuze overtuiging afwijkt van de strikte vereisten opgelegd onder het huidige talibanregime. Uit haar verklaringen blijkt minstens dat verzoekende partij een veel soepelere invulling geeft aan haar religieuze overtuiging als moslim dan wat door het huidige taliban regime wordt voorgeschreven en in België gedrag vertoont dat hiertegen ingaat. Dat religie en de beleving ervan onderdeel zijn van het dagdagelijkse leven in Afghanistan doet geen afbreuk aan het feit dat verzoekende partij duidelijk een andere en allerm minst strikte invulling geeft aan haar religieuze overtuiging dan wordt vereist door het talibanregime. Door het niet eens te zijn met een gedwongen naleving van of conformiteit met religieuze praktijken, zoals een verplichting om te bidden of naar de moskee te gaan, geeft verzoekende partij tevens blijk van een politieke overtuiging, aangezien de Afghaanse staatsvorm na de machtsovername door de taliban kan worden getypeerd als een theocratische politiestaat of een totalitaire/autoritaire theocratie. De Raad benadrukt hierbij dat net zoals van een verzoeker niet redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij van godsdienstige handelingen afziet, van een verzoeker eveneens niet redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij wordt verplicht om godsdienstige handelingen te stellen die niet stroken met de persoonlijke invulling van zijn religieuze overtuiging. In tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld kan aldus niet zonder meer van verzoekende partij worden verwacht dat zij de thans geldende religieuze voorschriften zal volgen als zij terugkeer naar Afghanistan

In de EUAA "Country Guidance Afghanistan" worden personen met ernstige medische problemen, waaronder mentale gezondheidsproblemen omschreven als een risicoprofiel. In Afghanistan worden personen met mentale gezondheidsproblemen en fysieke handicaps vaak gestigmatiseerd, volgens de objectieve landeninformatie. Hun medische of mentale situatie wordt vaak beschouwd als verband houdende met God's wil (EUAA Country Guidance, p. 103) en mishandeling van deze personen door de gemeenschap en/of hun familie komt voor. Vrouwen, gehandicapte personen en terugkerende migranten zijn daarbij in het bijzonder kwetsbaar. In casu legt verzoekende partij verschillende attesten neer waaruit haar psychologische kwetsbaarheid blijkt. Bij haar vorige verzoek bracht zij reeds een psychologisch attest bij van 11 december 2023 waaruit bleek dat zij symptomen van PTSS vertoont waaronder slaapproblemen, depressieve symptomen, angsten en geheugenproblemen. Zij volgde toen zowel individuele psychologische begeleiding als gezamenlijke activiteiten in groep. Bij de aanvullende nota's van 14 januari 2025 en 4 maart 2025 brengt verzoekende partij bijkomende attesten bij. Het attest van 19 februari 2025 betreft een psychiatrisch evaluatierapport. Hieruit blijkt dat verzoekende partij reeds meer dan twee jaar psychologisch opgevolgd wordt en bovendien tijdens deze periode ook steeds medicatie genomen heeft om te kunnen omgaan met haar stemmingswisselingen, angsten en slaapproblemen. Dit blijkt echt slechts een matig effect te hebben, alhoewel er dankzij de omkadering die verzoekende partij sinds twee jaar krijgt een verbetering merkbaar is. Het attest spreekt verder ook van een zware depressieve episode met elementen van PTSS. Verzoekende partij is een persoon met laagjes die graag een masker opzet waarbij ze haar symptomen minimaliseert, maar wanneer de juiste vragen gesteld worden, komen de gevolgen van haar depressie boven. Verzoekende partij stelt ter terechtzitting ook dat zij hierdoor niet weerbaar genoeg is om terug te keren naar Afghanistan en dat zij niet zal weten wat wel of niet kan in de Afghaanse context. Ook het bijkomend psychologisch attest van 21 februari 2025 benadrukt nogmaals dat verzoekende partij nood heeft aan een verderzetting van haar reeds twee jaar durende psychologische begeleiding. Tot slot geeft het medisch attest van 10 januari 2025 aan dat de verzoekende partij sinds februari 2025 door een medisch centrum gelegen in haar gemeente opgevolgd wordt.

Hierboven werd reeds aangegeven dat de verzoekende partij regelmatig naar school gaat en gemotiveerd is om haar scholing verder te zetten. Zoals reeds aangehaald is de opperste leider van de taliban vastberaden om de taliban-interpretatie van de sharia uit te voeren en zo de samenleving te zuiveren. Het verbod op het onderwijs voor meisjes na het lager onderwijs moet in deze context niet alleen worden gezien als een aanval tegen onderwijs voor vrouwen maar tegen westers onderwijs als dusdanig (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 94). Recent zijn de inspanningen om het seculier onderwijs te bannen verder opgedreven en sinds september 2023 is het religieuze onderwijs uitgebreid. Er waren op 15 augustus 2023 15.000 madrassas over het hele land, gefinancierd door de nationale begroting en waar religieuze onderwerpen worden onderwezen met uitzondering van enkele wetenschappelijke vakken. De taliban plannen de aanwerving van 100.000 madrasa leerkrachten en volgens UNAMA zijn er plannen om het aantal madrassas in het land nog significant te verhogen.

Madrassa onderwijs is voor meisjes boven de zesde graad het enige beschikbare onderwijs. Ook werden een aantal hervormingen ondertussen doorgevoerd in het Afghaanse onderwijssysteem, waaronder een herziening van het schoolcurriculum om het in overeenstemming te brengen met de sharia (EUAA, "Afghanistan- Country Focus", November 2024, p. 135). Hieruit blijkt het (middelbaar) onderwijs voor jongens in Afghanistan in het teken staat van de strenge interpretatie van de sharia door de taliban en er kan ook aangenomen worden dat daarbij concepten als gelijkheid van mannen en vrouwen en mensenrechten, zoals die in het onderwijs in België worden geïnterpreteerd en veelvuldig aan bod komen, gelet op de zuivering van de Afghaanse samenleving die de opperste leider voor ogen heeft, daarbij sterk afgewezen worden. Indien de verzoekende partij in geval van terugkeer haar scholing wenst verder te zetten, kan niet worden uitgesloten dat zij ook omwille van haar reeds hier genoten scholing hierop verkeerd reageert en in de negatieve belangstelling komt van medeleerlingen en leraars die onder controle staan van de taliban.

Voorts is niet betwist dat verzoekende partij afkomstig is uit de provincie Nangarhar. In deze provincie is ISKP, een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie die hevig gekant is tegen alles wat westers is, aanwezig. Verder wonen de meeste Salafisten, waarvan een strekking zich achter de taliban schaart en een andere strekking door de taliban met ISKP wordt geassocieerd en geviseerd, in Afghanistan in de oostelijke provincies Nangarhar, Kunar en Nuristan en heeft ISKP zich in het verleden op deze provincies gefocust omwille van de diepgewortelde Salafistische ideologie in deze regio (EUAA, Afghanistan. Targeting of individuals, August 2022, p. 154-155 en p. 190-192, EUAA, "Afghanistan - Country Focus", November 2024, p. 98). De aanwezigheid van ISKP in Nangarhar en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen en de diepgewortelde Salafistische traditie in deze regio kan in casu eveneens als een risicoverhogende factor worden beschouwd voor verzoeker. Gelet op hetgeen hierboven werd vastgesteld met betrekking tot verzoekers profiel en traject in België, is de kans reëel dat verzoeker ook door ISKP-aanhangers als onislamitisch zal gezien worden.

Bovendien blijkt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", augustus 2022, p. 55). Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat het vertrek van de verzoekende partij op veertienjarige leeftijd uit een dorp gelegen in het district Surkhrod niet onopgemerkt zal voorbijgegaan zijn en dat ook haar terugkeer de nodige aandacht zal trekken van de lokale bevolking en talibanleiders.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van de verzoekende partij een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. Gelet op het geheel van elementen die betrekking hebben op haar specifieke en individuele omstandigheden, maakt de verzoekende partij aannemelijk dat zij in het geval van terugkeer naar haar regio van herkomst in de negatieve aandacht van talibanleden en -aanhangers riskeert te komen en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij als verwesterd zal gepercipieerd worden.

In het bijzonder dragen de volgende factoren, eigen aan de verzoekende partij, daartoe bij: (i) het feit dat de verzoekende partij reeds op veertienjarige leeftijd haar regio van herkomst in Afghanistan verlaten heeft en naar Europa is gekomen, (ii) het gegeven dat zij sinds haar veertien jaar in België, een geseculariseerde samenleving, verblijft, er als niet-begeleide minderjarige is aangekomen en hier dus een deel van haar jonge leven heeft doorgebracht, (iii) zij actief deelneemt aan de Belgische samenleving via onderwijs, het leren van één van de landstalen, haar activiteiten met een gespecialiseerde dienst en haar studentenjobs, (iv) de psychologische kwetsbaarheid die verzoekende partij vertoont waarvoor zij reeds meer dan twee jaar psychologische en medische begeleiding volgt en (v) het risico dat zij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap aangezien zij als jonge adolescent lang genoeg uit het land is geweest om minstens als 'verwesterd' beschouwd te worden en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

Haar jonge leeftijd en kwetsbaar profiel maken dat de verzoekende partij beïnvloedbaar is en dat zij zich, gelet op haar traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer haar opleiding, vriendschappen en haar verblijf, (onbewust) 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen

heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat zij deze, gelet op haar jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat zij deze moet verbergen wanneer zij bij terugkeer naar haar regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich mee dat zij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Bij de beoordeling van de vrees van de verzoekende partij moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als ‘verwesterd’ het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging waarbij de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen, zoals blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van de verzoekende partij die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de bijgebrachte landeninformatie wijst op “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot haar concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat zij bij een terugkeer naar haar regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij als verwesterd zal gepercipieerd worden.

Rekening houdend met het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van de verzoekende partij, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, kan worden geoordeeld dat in hoofde van de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar haar land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Er kan *in casu* een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven godsdienstige of politieke overtuiging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “*enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land*” (HvJ 21 september 2023, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), punten 36-37 en 46, 49).

Tevens is er voor de verzoekende partij in haar land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA, “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024 (p. 123) bijgetreden, dat de *de facto*-taliban autoriteiten niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden. Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA, “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op de verzoekende partij een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

5.5. In hoofde van de verzoekende partij kan in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging omwille van een (toegedichte) politieke of godsdienstige overtuiging worden aangenomen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor haar in haar land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. In acht genomen wat voorafgaat, wordt de verzoekende partij als vluchteling erkend in de zin van voormeld wetsartikel.

6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter
---------------	-----------------

M. DENYS,	griffier
-----------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

M. DENYS

M. RYCKASEYS